

Kartlegging av naturmangfold i forbindelse med en planlagt utvidelse av Stubljan camping

Nordre Mastemyrås

Bjarne Homnes Oddane

Kartlegging av naturmangfold i forbindelse med en planlagt utvidelse av Stubljan camping

- Nordre Mastemyrås

Ecofact rapport: 600

www.ecofact.no

Referanse til rapporten:	Oddane, B. H. 2017. Kartlegging av naturmangfold i forbindelse med en planlagt utvidelse av Stubljan camping - Nordre Mastemyrås. Ecofact rapport 600
Nøkkelord:	Oslosildre, naturtyper, rødlistearter
ISSN:	ISSN 1891-5450
ISBN:	978-82-8262-598-2
Oppdragsgiver:	Oslo Kommune / Eiendoms- og byfornyelsesetaten
Prosjektleder hos Ecofact AS:	Bjarne Homnes Oddane
Prosjektmedarbeidere:	
Kvalitetssikret av:	Ole Kristian Larsen
Forside:	Fra Planområdet. Foto: Bjarne Homnes Oddane.

www.ecofact.no

INNHOOLD

FORORD	3
SAMMENDRAG	4
1 INNLEDNING	4
2 PLANER OG INFLUENSOMRÅDET	4
3 METODE	6
3.1 VERDISETTING OG VURDERING	6
3.2 DATAGRUNNLAG	7
4 RESULTAT OG VERDISETTING	7
4.1 KUNNSKAPSSTATUS	7
4.2 GENERELLE TREKK	7
4.3 VEGETASJON OG FLORA	9
4.4 VERDIFULLE NATURTYPER I HHT DN´S HÅNDBOK NR. 13	12
4.5 RØDLISTEARTER OG ANDRE FORVALTNINGSRELEVANTE ARTER.....	15
4.6 VILT	16
4.7 OPPSUMMERING AV REGISTRERTE VERDIER	17
5 VURDERING OG AVBØTENDE TILTAK	18
6 REFERANSER	19
6.1 NETTBASERTE KILDER	19
6.2 SKRIFTLIGE KILDER.....	19
VEDLEGG	20

FORORD

Ecofact har på oppdrag fra Oslo kommune gjennomført en kartlegging av temaet naturmiljø i forbindelse med planlagt utvidelse av Stubljan camping. Rapporten bygger på eksisterende kunnskap samlet inn gjennom kontakt med ressurspersoner, gamle rapporter og ulike offentlige databaser, samt eget feltarbeid 21. august 2017 utført av Bjarne Homnes Oddane.

Sandnes, 4. september 2017

Bjarne Homnes Oddane

SAMMENDRAG

Beskrivelse av oppdraget

I forbindelse med en planlagt utvidelse av Stubljan camping i Oslo kommune har Ecofact gjennomført en kartlegging av naturmangfold i plan- og influensområdet. Oppdragsgiver har vært Oslo kommune.

Datagrunnlag

Feltkartlegging ble gjennomført av Bjarne Homnes Oddane 21. august 2017. I tillegg er det innhentet informasjon fra offentlige databaser (Naturbase, Artskart), samt fra Jan Wesenbergs botaniske undersøkelser av Mastemyråsen (Wesenberg 1995) og en biologisk mangfoldundersøkelse av et tilgrensende område (Appelgren 2014). Det er også tatt kontakt med fylkesmannens miljøvernavdeling ved Christian Hillmann, uten at ytterligere data har kommet frem.

Resultat

Det er registrert fire naturtyper innen planområdet; to områder med gammel barskog (begge verdi C) og to områder med sørvendte berg og rasmarker (begge verdi B). Det er også registrert fire ulike rødlistearter; Oslosildre (NT), krusfrø (NT), ask (VU) og alm (VU). Foruten krusfrø, som er funnet mellom Gamle Mossevei og nedre del av Mastemyrveien på berg, er funnene av rødlistearter gjort innen de registrerte naturtypene. Store deler av planområdet omfatter areal som ikke oppfyller kriteriene for verdivurdering av biologisk mangfold. Dette betyr at det ikke er påvist spesielle naturverdier i disse områdene, men det er viktig å påpeke at arealene likevel ikke er uten naturkvaliteter og har betydning for vanlige arter.

1 INNLEDNING

I forbindelse med en planlagt utvidelse av Stubljan camping i Oslo kommune har Ecofact gjennomført en kartlegging av naturmangfold i plan- og influensområdet. Oppdragsgiver har vært Oslo kommune, Eiendoms- og byfornyelsesetaten.

2 PLANER OG INFLUENSOMRÅDET

I forbindelse med planer for å utvikle Stubljan camping som ligger vest for Holmlia, sør i Oslo kommune (se figur 1 for regional lokalisering), har Eiendoms- og byfornyelsesetaten behov for faguttalelse vedrørende naturmangfold. Ved oppstart av reguleringsarbeidet ble det i 2014 gjennomført en kartlegging av naturmangfold i området som er regulert til camping i dag. Dette oppdraget gjelder ikke det tidligere regulerede området, men et større utvidet planområde sør for gjeldende regulering (se figur 2). Det utvidede planområdet er ikke regulert campingformål, men avsatt til grønnstruktur i kommuneplanen. Området utgjør ca. 140 000 m². Avgrensingen følger grensen mot regulert campingplass i nord, E18 i øst og turveien i sør. Mot vest følger avgrensingen Ljanbruksveien inn til og med undergangen og opp mot turveien i sør som vist på figur 2. I det nye konseptet til Stubljan camping, skal småhytter og telt bli spredt ut i landskapet fundamentert på enkle stålrørsfundament/platting slik at naturverdiene ikke blir forringet. Formålet med utredningen er å kartlegge og vurdere forekomster av naturtyper eller arter som kan ha betydning for planarbeidet. Utredningsområdet omfatter det utvidede området (figur 2), samt nærliggende områder som kan bli påvirket av planene (influensområde).

Figur 1. Lokalisering av tiltaksområdet (rød prikk).

Figur 2. Planområdet markert med svartstiplet linje.

3 METODE

3.1 Verdisetting og vurdering

Formålet med denne utredningen er å kartlegge og vurdere forekomster innenfor temaet naturmangfold som kan ha betydelse for planarbeidet. Verdisettingen er basert på metodikk beskrevet i Statens vegvesens V712 – Konsekvensanalyser. Verdien blir fastsatt langs en glidende skala som spenner fra liten verdi til stor verdi, basert på den relative betydningen av området for gjeldende tema (figur 3).

Figur 3. Skala for verdi.

I tabell 1 gis en oversikt over den verdiklassifisering som er benyttet. For å komme frem til riktig verdisetting brukes spesielt Norsk Rødliste for arter 2010 (Kålås m.fl. 2010), Norsk rødliste for naturtyper 2011 (Lindgaard & Henriksen 2011) og DN's håndbøker nr. 11: Viltkartlegging (DN 2000a), nr. 13: Kartlegging av naturtyper - Verdisetting av biologisk mangfold (DN 2007) og nr. 15: Kartlegging av ferskvannslokaliteter (DN 2000b).

Tabell 1. Verdivurderinger med metodikk iht. vegvesenets håndbok V712.

Kilde	Stor verdi	Middels verdi	Liten verdi
Naturtyper på land og ferskvann www.naturbasen.no DN-Håndbok 13: Kartlegging av naturtyper DN-Håndbok 15: Kartlegging av Ferskvannslokaliteter	Lokaliteter i verdikategori B og A, herunder utvalgte naturtyper i verdikategori B og A	Lokaliteter i verdikategori C, herunder utvalgte naturtyper i verdikategori C	Areal som ikke kvalifiserer som viktig naturtype
Viltområder www.naturbasen.no DN-Håndbok 11: Viltkartlegging	Viltområder og vilttrekk med viltvekt 4-5. Svært viktige viltområder (verdi A)	Viltområder og vilttrekk med viltvekt 2-3. Viktige viltområder (verdi B)	Ikke vurderte områder (verdi C). Viltområder og vilttrekk med viltvekt 1
Artsforekomster - Rødlisterarter Norsk Rødliste 2010 www.artsdatabanken.no www.naturbasen.no	Forekomster av truede arter, etter gjeldene versjon av Norsk rødliste: dvs. kategoriene sårbar VU, sterkt truet EN og kritisk truet CR	Forekomster av nær truede arter NT og arter med manglende datagrunnlag DD etter gjeldene versjon av Norsk rødliste. Fredete arter som ikke er rødlistet	Ingen kriterier foreligger
Verneområder, nml. Kap V Ulike verneplanarbeider Naturmangfoldloven	Verneområder (nml §§ 35, 37, 38, 39)	Landskapsvernområder (nml §36) uten store naturfaglige verdier	Ingen kriterier foreligger

Det vi til slutt bli gjort en vurdering på virkninger av planene på ulike registreringer og verdier.

3.2 Datagrunnlag

Feltkartlegging ble gjennomført av Bjarne Homnes Oddane 21. august 2017. I tillegg er det innhentet informasjon fra offentlige databaser (Naturbase, Artskart), samt fra Jan Wesenbergs botaniske undersøkelser av Mastemyråsen (Wesenberg 1995) og en biologisk mangfoldundersøkelse av et tilgrensende område (Appelgren 2014). Det er også tatt kontakt med fylkesmannens miljøvernnavdeling ved Christian Hillmann, uten at ytterligere data har kommet frem.

4 RESULTAT OG VERDISETTING

4.1 Kunnskapsstatus

I Artskart (<http://artskart.artsdatabanken.no>) er det pr 31. august 2017 flere registreringer av både fugl, karplanter og også noen få av insekter. For det meste er det vanlig forekommende arter, men også noen rødlistede arter som oslosildre og krusfrø (begge NT) og billearten *Stenostola ferrea* (VU). Sistnevnte er registrert med 1000 meters nøyaktighet og knyttet til lind og anses å være lite knyttet til planområdet. Wesenberg (1995) har beskrevet viktige områder for flora og vegetasjon innen plan- og influensområde i en tidligere kartlegging. I Naturbase (<http://kart.naturbase.no/>) er det registrert 5 verdifulle naturtyper som ligger helt eller delvis innenfor utvidelses-området. Disse er naturtypene sørvendte berg og rasmarker (2 lokaliteter), gammel barskog (2 lokaliteter) og småbiotoper (1 lokalitet).

4.2 Generelle trekk

Berggrunn og sedimentforhold

I henhold til NGU's berggrunnskart består berggrunnen overveiende av biotitt-muskovittgneis, stedvis med disten og/eller sillimanitt, og med kalksili. Dette er i hovedsak lett forvitrelige bergarter som kan gi forutsetninger til et rikt planteliv. Langs ryggen på Mastemyråsen går den et band med diorittisk til granittisk gneis og migmatitt som er en hardere mindre forvitrelig bergart.

Kollene bærer preg av å ha utgjort en relativt eksponert strand under strandlinjepasseringen, og har dermed lite eller ingen løsmasser, mens mer beskyttete lokaliteter har et morenedekke av liten mektighet, og alle forsenkninger har marine avsetninger. Stedvis forekommer rasmarkliknende ansamlinger av grov, skarpkantet stein (blokkmark), som antakelig utgjør forvittringsmateriale i forbindelse med sprekk- og svakhetssoner i grunnfjellet.

Topografi og bioklimatologi

Planområdet ligger i den nordlige delen av høydedraget Mastemyråsen og har en vestlig og sørvestlig eksponering. Planområdet ligger i boreonemoral vegetasjonssone og svakt oseanisk seksjon (O1). Nedbøren er relativt lav med en årnormal på 500-750 mm. Normal årsmiddeltemperatur er 6-8 °C. (Normalverdier for 1971-2000, kilde: senorge.no).

Menneskelig påvirkning

Planområdet er for en stor del skogkledd (se figur 3). Skogen er stedvis av noe eldre karakter, mens den andre steder fremstår som ung. Det finnes hogststubber gjennom store deler av området. Det går en gruset tursti i nedre kant av Mastmyrås som deler planområdet i to (figur 4). Det er en del småstier/tråkk rundt om i planområdet. I et tilfelle ble en gapahuk observert. Spredt rundt lå litt søppel, men ikke spesielt mye. Det går også en kraftlinje gjennom områdets vestre del. Området fremstår som forholdsvis «uforstyrret».

Figur 3. Planområdet er for en stor del skogkledd

Figur 4. Det går en sti og en kraftlinje gjennom planområdet. Foto: Bjarne Homnes Oddane

4.3 Vegetasjon og flora

Det meste av planområdet består av furudominert barskog. Generelt er skogen forholdsvis ung med lite død ved. Noen steder virker skogen eldre (se i kapittel 4.4, Verdifulle naturtyper i hht DN's håndbok nr. 13). Mange av trærne er nok vekstbegrenset på grunn av skrint jordsmonn, men på noen områder er flere av furutrærne grove, og de største har en omkrets på ca. 250 cm.

Figur 5. På noen områder er flere av furutrærne svært høye og temmelig grove, og de største har en omkrets på ca. 250 cm. Foto: Bjarne Homnes Oddane

Skogen er for det meste av blåbær- og lyngtyper, med lavrabber i delene der det er bart fjell og ellers tynt jorddekke. Karplantefloraen domineres her av vanlige og lite krevende arter knyttet til fattig barskog. Vanlige arter er blåbær, røsslyng og smyle. I områder med tynt jorddekke i barskogen forekommer ulike arter av reinlav og begerlav sammen med kvitkrull og islandslav. Barskogen er fattig på epifytter og her ble det kun notert vanlige arter fra kvistlavsamfunnet. Særlig lengst nede er jorddekket flere steder tykkere, fuktigere og noe mer næringsrikt. I disse partiene er det, i tillegg til furu, en del gran og litt bjørk, selje og rogn. Stedvis også godt innslag av unge trær av hassel, spisslønn, alm og lind. Her er feltvegetasjonen også rikere (lågurtskog) med arter som skogfiol, fingerstarr, gjøkesyre, liljekonvall, skogsvingel og noen eksemplarer av blodstorkenebb.

Figur 6. Typisk utsnitt fra furuskogen. Foto: Bjarne Homnes Oddane

Et område (område 2 figur 8) har en rik overrislet sesongfuktig bergflatevegetasjon samt lågurtvegetasjon som innehar en stor del av områdets totale floristiske diversitet og en spesielt stor andel regionalt interessante arter som knegras, blåfjør og oslosildre (Wesenberg 1995).

Stupet og bergflatene sørvest i planområdet utgjør en lokalitet for tørkeresistente, lyskrevende urter og svært artsrik i forhold til området generelt. Røsslyng, smørbukk, hårsveve, lodnebregne, olavskjegg, vårskrinneblom, vårrubblom, hvitbergknapp og flatrapp er eksempler på arter som vokser her. På denne lokaliteten finner vi en stor populasjon av den sørøstlige tørrbergarten vårbendel, som har nordgrense i Oslo. For denne arten ligger antakelig en stor del av totalpopulasjonen i Oslo på denne lokaliteten (Wesenberg 1995).

Figur 7. Tørketollerant vegetasjon. Foto: Bjarne Homnes Oddane

4.4 Verdifulle naturtyper i hht DN's håndbok nr. 13

I Naturbase (<http://kart.naturbase.no/>) er det registrert 5 verdifulle naturtyper som ligger helt eller delvis innenfor utvidelses-området. Disse er naturtypene sørvendte berg og rasmarker (2 lokaliteter), gammel barskog (2 lokaliteter) og småbiotoper (1 lokalitet). Denne feltundersøkelsen har endret noe på grensene, verdisetningen og tatt ut en naturtype.

Figur 8. Registrerte naturtyper (markert med grønne polygon) innenfor plangrensen (markert med svart stiplet linje).

1) Mastemyråsen nord III (BN00063993)

Naturtypen er fra før beskrevet som *Gammel barskog med furuskogutforming* med verdi B. Naturtypen beholdes som *Gammel barskog*, men i alle fall deler av den vil trolig på sikt kunne bli *Rik edelløvskog*. I den vestre delen av avgrensingen er det et felt med ensaldrede grove høye furuer (uten flat krone). Mye unge trær av hassel, spisslønn, alm og lind gjør skogen her flersjiktet. Wesenberg (1995) nevner at dette trolig tidligere har vært en kulturbetinget lysåpen furuskog. Det er verken liggende eller stående død ved i området. Feltsjiktet er stedvis delvis utskygget men med arter som skogfiol, fingerstarr, gjøkesyre, liljekonvall. Langs turstien er det en god forekomst av skogsvingel. På østsiden av turveien er det lagt til et område som i stor grad består av furuskog med røsslyng, tyttebær og lav i feltsjiktet. I nedre del er det imidlertid rikere med lågurtskog. Trærne ser ikke spesielt store ut, men funn av furustokkjuke på flere trær indikerer en viss alder på trærne. Generelt er det lite død ved, men enkelte stående høgstubber finnes.

Det er en del eldre trær, men trærne kan likevel ikke klassifiseres som veldig gamle. Det er lite død ved slik at avgrensingen ikke når opp til verdi B etter DN's håndbok nr. 13. Imidlertid er

det ikke mye igjen av slike kystnære lavtliggende furuskoger i Oslo slik at lokaliteten får verdi C (Lokal verdi). På sikt kan verdien stige dersom lokaliteten får utvikle seg fritt.

Figur 9. Furustokkjuke vokser vanligvis bare på trær som er eldre enn 100 år. Foto: Bjarne Homnes Oddane

2) Mastemyråsen nord IV (BN00063931)

Naturtypen er fra før beskrevet som *Sørvendte berg og rasmarker* med utformingen *fuktig overrislet bergflate* med verdi B. Avgrensingen er noe redusert i forhold til det som ligger inne i naturbase. Vestvendte berg med en åpen furuskog. Lokaliteten består av en rik overrislet sesongfuktig bergflatevegetasjon. Overrisling av rikt sigevann fører til en rik lågurtvegetasjon med mange kravstore arter som oslosildre, blåfjær, bakketimian, blodstorkenebb, nyresildre og kattedot. Verdien opprettholdes.

3) Mastemyråsen nord I (BN00063998)

Naturtypen er fra før beskrevet som Gammel barskog med furuskogutforming med verdi B. Lokaliteten består av 16 store grove furutrær med opptil 250 cm i omkrets. Trærne er ensaldr og står trolig på god bonitet. Feltvegetasjonen domineres av blåbær og røsslyng. Videre sørover i lokaliteten er jorden skinnere med enkelte eldre trær og en del yngre. Her finnes det også 10-13 døde høystubber. Det er sportegn etter brann i området. Ingen tegn på kontinuitet i død ved.

Det er en del eldre trær, men trærne er ikke veldig gamle. Det er lite død ved slik at avgrensingen ikke når opp til verdi B etter DN's håndbok nr. 13. Imidlertid er det ikke mye igjen av slike

kystnære lavtliggende furuskoger i Oslo slik at lokaliteten får verdi C (Lokal verdi). På sikt kan verdien stige dersom lokaliteten får utvikle seg fritt.

Figur 10. Store furutær med spor etter brann. Foto: Bjarne Homnes Oddane

3) Mastemyråsen nord II (BN00063881)

Naturtypen er fra før beskrevet som *Sørvendte berg og rasmarker* med utformingen *fuktig overrislet bergflate* med verdi B. Lokaliteten er viktigste lokalitet for tørkeresistente, lyskrevende urter og svært artsrik i forhold til området generelt. Av arter kan røsslyng, markjordbær, smørbukk, hårsveve, lodnebregne, olavskjegg, svartburkne, våskrinneblom, vårrubblom, hvitbergknapp, vårbendel og flatrapp nevnes. Den sørøstlige tørrbergarten vårbendel, som har nordgrense i Oslo, har antakelig en stor del av totalpopulasjonen i Oslo på denne lokaliteten (Wesenberg 1995). Verdien opprettholdes.

Figur 11. Fra det grundlendte berget på lokalitet 4. Foto: Bjarne Homnes Oddane

4.5 Røddlistearter og andre forvaltningsrelevante arter

Det er registrert 4 røddlistearter som er knyttet til planområdet. I tillegg er billearten *Stenostola ferrea* (VU) registrert i 1960 med et punkt i planområdet (Artskart). Imidlertid er det 1000 meter unøyaktighet på registreringen. Arten er knyttet til lind som det finnes lite av innen planområdet (noen ungplanter innen naturtypelokalitet 1) og det vurderes at planområdet ikke er spesielt egnet habitat for arten og dermed ikke vektlegges i denne utredningen.

Tabell 2. Røddlistearter registrert i tilknytning til planområdet.

Art	Røddlistekategori	Lokalitet	Kilde
Oslosildre	NT – Nær truet	Naturtypelokalitet 2	Wesenberg 1995
Krusfrø	NT – Nær truet	Mellom Gamle Mossevei og nedre del av Mastemyrveien på berg.	Wesenberg 1995
Ask	VU - Sårbar	Naturtypelokalitet 1 og 2	Wesenberg 1995 + egne obs
Alm	VU - Sårbar	Naturtypelokalitet 1	Wesenberg 1995 + egne obs

Oslosildre

Oslosildre vurderes som nær truet (NT) på grunn av begrenset utbredelse, pågående populasjonsreduksjon, og forekomst i naturtyper under sterkt utbyggingspress og der gjengroing med mer storvokste (hjemlige og fremmede) arter reduserer leveplassen. Arten er knyttet til berg og tørrbakker på kalkgrunn. Den er en skandinavisk ansvarsart. Wesenberg (1995) fant oslosildre på naturtypelokalitet 2 (se figur 8).

Krusfrø

Krusfrø vurderes som nær truet (NT) på grunn av pågående tilbakegang, noe begrenset forekomstareal og tilknytning til utsatte naturtyper. Arten er knyttet til fuktige beiteenger, til dels strandenger, som i stor grad forsvinner på grunn av gjengroing etter opphør av beite. Den er også utsatt for oppdyrking og nedbygging. Krusfrø har en forholdsvis stor utbredelse i Europa og inn i Vest-Sibir, med tyngdepunkt på Mellom- og Øst-Europa. De norske forekomstene er en del av nordgrensa. Wesenberg (1995) fant krusfrø mellom Gamle Mossevei og nedre del av Mastemyrveien på berg.

Ask

Ask vurderes som sårbar (VU) fordi den er rammet av en nylig etablert sykdom, askevisnesyke, og det er en pågående, sterk bestandsreduksjon som allerede gjelder betydelige deler av artens norske populasjon (på Østlandet, Sørlandet og Vestlandet). Dette er en oppgradering fra nær truet i forrige rødliste, på grunn av sterkt økt omfang av sykdommen. Sykdommen er forårsaket av en introdusert asiatisk sopp, askeskuddbeger, og fører til nekroser i veden og til at toppskudd visner. Ask forekommer som unge trær i naturtypelokalitet 1 og 2 (se figur 8).

Alm

Alm, med begge dens underarter (skogalm ssp. *glabra* og bergalm ssp. *montana*) vurderes som sårbar (VU) på grunn av sterk tilbakegang. Dette er en oppgradering fra nær truet i forrige rødliste, på grunn av økt trussel. Tilbakegangen har to hovedårsaker: sykdom og beiting. Arten er utsatt for visnesyke (almesjuka) forårsaket av to patogene sopp: *Ophiostoma novo-ulmi* og *O. ulmi*. Alm forekommer som unge trær i naturtypelokalitet 1 (se figur 8).

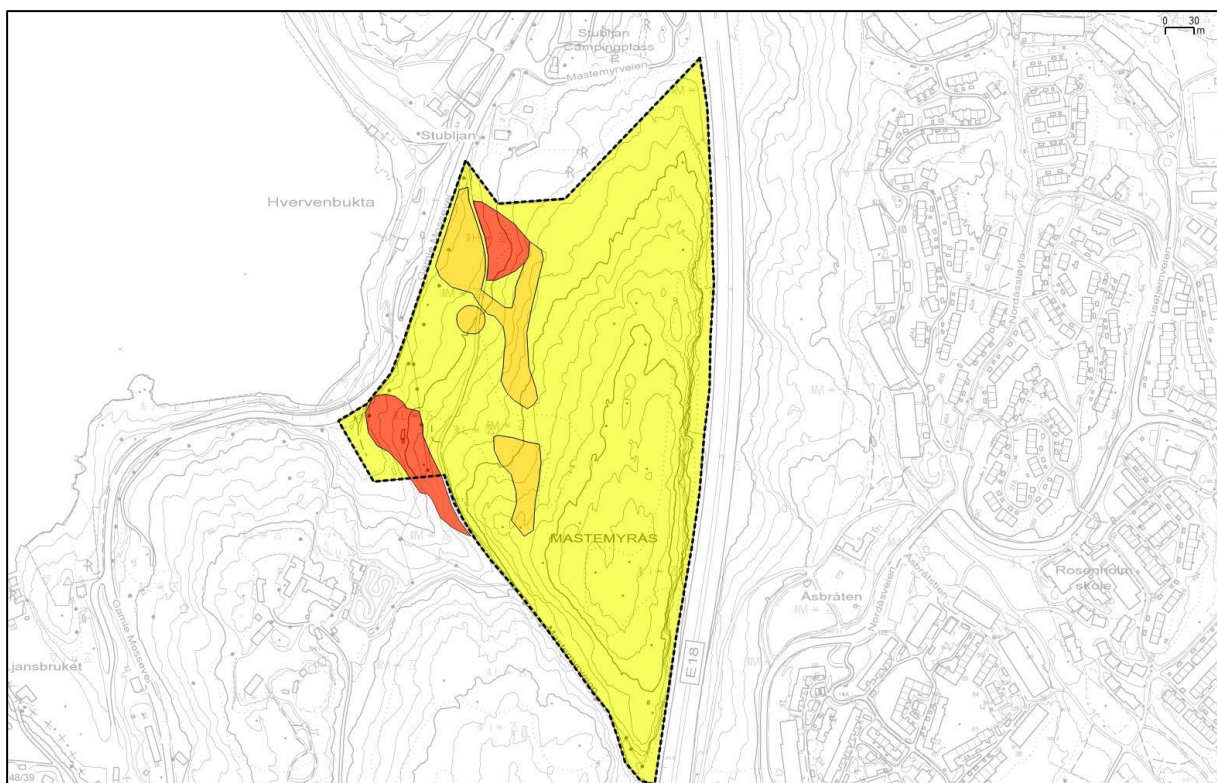
4.6 Vilt

I Artskart er det registrert en del vanlig forekommende fuglearter. Under feltarbeid ble det også bare registrert vanlig forekommende arter. Det ble imidlertid funnet fjær etter tre ribbete måker som etter all sannsynlighet er tatt av hønsehauk. Det ble ikke funnet noen reir og skogen er trolig for mye trafikkert til at det kan hekke hønsehauk her. Det er heller ingen registreringer i Viltbase av hekkende hønsehauk her (Fylkesmannen i Oslo). Ribbene kan stamme fra ikke-hekkende fugler/årsunger som har hatt tilhold her for en kortere eller lengre periode. Med bakgrunn i planområdets i hovedsak fattige karakter og begrensede størrelse, samt at det så vidt kjent kun huser en fuglefauna som er representativ for regionen, vurderes det å ha liten verdi for fugl.

Det er ingen registreringer av funksjonsområder for andre dyrearter i naturbase og heller ingen registreringer av observasjoner på Artskart. Den fattige barskogen som dominerer i området har liten verdi som funksjonsområde for pattedyr da tilgangen på føde er liten. Det vil også være forstyrrelser fra campingplassen og fra tilgrensende veier som gjør at i hvert fall større pattedyr vil unngå området. Det er mulig at vanlige arter av mindre pattedyr som rådyr, rødrev, hare og røyskatt av og til kan bruke området, men det vil sannsynligvis kun være tale om streifdyr. Enkelte krypdyr og amfibier kan også forekomme i området. Det er imidlertid ingenting som indikerer at området er særlig viktig for andre dyrearter og det vurderes å ha liten verdi for denne gruppen.

4.7 Oppsummering av registrerte verdier

Det er registrert fire naturtyper innen planområdet; to områder med *gammel barskog* (begge verdi C) og to områder med *sørvendte berg* og *rasmarker* (begge verdi B). Det er også registrert fire ulike rødlistearter; Oslosildre (NT), krusfrø (NT), ask (VU) og alm (VU). Foruten krusfrø, som er funnet mellom Gamle Mossevei og nedre del av Mastemyrveien på berg, er funnene av rødlistearter gjort innen de registrerte naturtypene. Store deler av planområdet omfatter areal som ikke oppfyller kriteriene for verdivurdering av biologisk mangfold. Dette betyr at det ikke er påvist spesielle naturverdier i disse områdene, men det er viktig å påpeke at arealene likevel ikke er uten naturkvaliteter og har betydning for vanlige arter.

Figur 12. Verdikart for planområdet. Gult indikerer liten verdi, oransje indikerer middels verdi og rød farve indikerer stor verdi. Polygonen som har sirkulær form indikerer forekomst av krusblad. Den er registrert med en nøyaktighet på 71 meter slik at forekomsten kan være i området utenfor denne sirkelen også.

5 VURDERING OG AVBØTENDE TILTAK

Det er registrert fire naturtyper som strekker seg som et «belte» fra sør til nord i den vestlige delen av planområdet. Tre av disse kan i stor grad karakteriseres som skog. Påvirkning av miljøet begrenses seg i skog ikke kun til det nærmeste arealet som blir direkte nedbygging, men vil påvirke et langt større areal. Disse delområdene ligger tett og det er viktig for skogkvalitetene at de bevares samlet, slik at det vil være naturlig å se på dette belte som en helhet som ikke bør splittes opp. Det anbefales også at det lages en størst mulig buffer med skog rundt dette «beltet». En utvidelse av campingplassen vil redusere skogsarealet på Mastemyrås noe som vil være negativt i forhold til situasjonen slik den er i dag, selv om det ikke er registrert sjeldne arter oppe på høydedraget.

En utvidelse inn i det aktuelle skogsområdet vil føre til mer slitasje på felt- og bunnsjiktet, noe som vil redusere arts- og individmengden.

Død ved innen de verdisatte områdene må ikke fjernes. Det anbefales at minst mulig trær i eventuell byggesone fjernes og at død ved i de resterende områdene får ligge og gjennomgå en naturlig nedbrytningsprosess.

6 REFERANSER

6.1 Nettbaserte kilder

Artskart: <http://artskart.artsdatabanken.no/default.aspx>

Naturbase: http://dnweb12.dirnat.no/nbinnsyn/NB3_viewer.asp

Norges geologiske undersøkelse: <http://www.ngu.no/no/hm/Kart-og-data/>

6.2 Skriftlige kilder

Appelgren, L. (2014): *Stubljan camping, Oslo kommune – Kartlegging av naturmangfold*. Ecofact rapport 359.

Direktoratet for naturforvaltning (2000): *Viltkartlegging. DN-håndbok 11*.

DN - Direktoratet for naturforvaltning (2006): *Kartlegging og verdisetting av biologisk mangfold. DN-håndbok 13, 2. Utgave 2007*.

Fremstad, E. & Moen, A. (2001): *Truete vegetasjonstyper i Norge*. Rapport botanisk serie 2001-4. NTNU.

Gederaas, L., Moen, T.L., Skjelseth, S. & Larsen, L.-K. (red.) (2012): *Fremmede arter i Norge – med norsk svarteliste 2012*. Artsdatabanken, Trondheim.

Henriksen S. og Hilmo O. (red.) (2015): *Norsk rødliste for arter 2015*. Artsdatabanken, Norge.

Statens vegvesen (2014): *Konsekvensanalyser. Håndbok V712*

Wesenberg, J. (1995): *Botanisk undersøkelse av Mastemyråsen, Oslo*. Norsk Botanisk Forening, Østlandsavdelingen. Rapport 2, oktober 1995. ISSN 0803-365X.

VEDLEGG